

**Кликачъ** *с. н.* глашатай: Кликачъ си вика отъ куна на куна: Коя кого люби, Него да си зѣмн. *Пк. 16.* Индже войвода пускалъ Кликачи да викатъ: „Който ся надѣва коню си и пожу си, съ него да иди по плячкж. *Гн. 283. (ср. кейя, кехая).*

**Кли́внж** *ил. сов. Кли́вамъ* *ил. дл.* кличу, кликаю, зову; кликну, позову: Първане, стари войво́до, Искрен ме кли́ка да с' идем. *Д. 34, 53—54.* Щърколо кликналъ лисцата на госкьо. *Ч. 257. (син. вкнж, викамъ).*

**Кликъ** *с. м.* кликъ: У човѣкътъ заедно съ рѣзците и кликове-те сѣществуватъ зжбн. *З. 200.*

**Кликъ** *с. м. съ чл. Кли́кѣтъ* *мн. ч. Кли́кове* *съ чл. Кли́ковѣтъ **Кликовѣтъ** кликъ: Гърми огромный колизей Отъ триумфаленъ кликъ. *Вазовъ.**

**Клима́до** *с. с.* насосъ, помпа: Вситѣ други ся затекоха на клималата, за да могатъ, ако бѣ край, да увардятъ геміята отъ потънваніе-то. *Р. А. 9.*

**Кли́матъ** *с. м.* климатъ: Рѣката Бетисъ тече въ плодородна страна и подъ климата на едно небе сѣкогн ясно. *Т. 136.*

**Кли́мнж** *ил. сов. Кли́мамъ* *ил. дл. 1)* качаю, киваю (качну, кивну) головой отъ дремоты: Ние са разотѣдохме чакъ когáто нѣкой отъ нази зе́ха да кли́матъ, а нѣкой и заспа́ха. *2)* склоняюсь, склонюсь: Послѣ главата ѝ климна назадъ и тя бѣше вече мъртва. *Л. Д. 1875 р. 140.* Щомъ ся забѣлѣжи, че народътъ земе да клима нѣгдѣ къмъ нѣкакво зло, тутакси излетятъ учени калугере изъ манастиры-ты и вмѣкнѣтъ ся помежду му та съ различни проповѣди и наставленія отвърнѣтъ го отъ злото. *Л. Д. 1870 р. 105.* Гледи да не климнѣтъ кѣтънѣитѣ ни камъ мѣнъ ни камъ тебѣ. *(ср. клюмнж, клюмамъ).*

**Кли́нецъ** *с. м.* гвоздь, обыкновенно въ подковѣ: Збира клинци да си прави конь *сир.* изъ нищо иска да направи нѣщо. *Ч. 161.* Ако падне клинецъ, губи ся плочата. *Л. Д. 1871 р. 198.* Чо'екъ 'снотъ за-копанъ, сѣде гла'ата му сѣ гледатъ (брутъ, клинецъ). *М. р. 531. (лат.).*

**Кли́нкамъ** *ил. дл. говори́тся про торопливую походку не по-тъвающаго:* Силата на слона е равна съ силѣтъ на шесть коня, а когáто ходи, коньтъ треба да клинка за да го стигне. *Л. Д. 1871 р. 109.*

**Кли́нчастъ** *пр.* клинообразный, стрѣльчатый, островерхій. *Бол., нарѣч. Кли́нчасто* клинообразно, стрѣлкой: А кладни ся кладѣтъ, дѣ вмѣтъ много снопи на 25 разкрачы дѣлжина и 8 ширина чете-рожѣлно, се съ класове на вътрѣ, а стрѣнь на вънъ. То ся кладе се по таж ширина, до дѣ ся извыши доволно; а послѣ почва да ся стѣ-снява клинчесто на горѣ. *Пк. 57.*